॥ ३१ ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामीये रामा० वा० आर० एकषष्टितमःसर्गः ॥६१॥ ॥ ७ ॥ एवंप्रियावियोगोदुःसहइतिबोधयन्पुनःशोचति ॥ सीतामिति शोकोपहतचेतनः शोकेन सीतावियोगजेनोपहतज्ञानमिव ॥ १ ॥ अपश्यन्नपि भ्रमावस्थत्वात्पश्यन्निव विलापाश्रयत्वेन दुर्वचं गद्गदकंठत्वात् ॥ २ ॥ ते स्वस्य सीतायाः ॥ ३ ॥ कदलीस्कंधेतिपाठेपि स्कंधः कांडं निगूहितुं शक्तानासि आत्मानमितिशेषः ॥ ४ ॥ ततोवनांतरं गच्छतीति भ्रमन्नाह ॥ कर्णिकारेति ॥ ५॥६ ॥ पुनर्भ्रमनिवृत्या

अनादृत्यतुतद्वाक्यंलक्ष्मणोष्ठपुटच्युतं॥ अपश्यंस्तांप्रियांसीतांप्राक्रोशत्सपुनःपुनः॥३१॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे वा० आर० एकषष्टितमःसर्गः॥६१॥ ॥ ७ ॥ सीतामपश्यन्धर्मात्माशोकोपहतचेतनः॥ विललापमहाबाहूरामःकमललोचनः॥१॥ पश्यन्निवचतांसीतामपश्यन्मन्मथार्दितः॥ उवाचराघवोवाक्यंविलापाश्रयदुर्वचं ॥ २ ॥ त्वमशोकस्यशाखाभिःपुष्पप्रियतराप्रिये॥ आवृणोषिशरीरंतेममशोकविवर्द्धनी॥३॥ कदलीकांडसदृशौकदल्यासंवृतावुभौ ॥ ऊरूपश्यामितेदेविनासिशक्तानिगूहितुं ॥ ४ ॥ कर्णिकारवनंभद्रेहसंतीदेविसेवसे॥ अलंतेपरिहासेनममबाधावहेनवै ॥५॥ विशेषेणाश्रमस्थानेहासोयंनप्रशस्यते॥अवगच्छामितेशीलंपरिहासप्रियंप्रिये॥६॥ आगच्छत्वंविशालाक्षिशून्योयमुटजस्तव॥ सुव्यक्तंराक्षसैःसीताभक्षितावाहृतापिवा॥ ७॥ नहिसाविलपंतंमामुपसंप्रैतिलक्ष्मण॥ एतानिमृगयूथानिसाश्रुनेत्राणिलक्ष्मण॥ ८॥ शंसंतीवहिमेदेवींभक्षितांरजनीचरैः॥ हाममार्येक्वयातासिहासाध्विवरवर्णिनी॥ ९॥ हासकामाद्यकैकेयीदेविमेद्यभविष्यति॥ सीतयासहनिर्यातोविनासीतामुपागतः॥ १० ॥ कथंनामप्रवेक्ष्यामिशून्यमंतःपुरंमम॥ निर्वीर्यइतिलोकोमांनिर्दयश्चेतिवक्ष्यति॥ ११ ॥

ह ॥ सुव्यक्तमिति ॥ ७ ॥ उपसंप्रैति हासरसेनोपेक्षतइत्यर्थः ॥ भक्षितां शंसंतीव तत्र बीजं साश्रुनेत्राणीति ॥ ८ ॥ ९ ॥ विनासीतामुपागतइति सकामाभविष्यति त्वया भक्षितयेतिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥